

Den nye udviklingspolitiske strategi bør støtte op om unge – som sårbar målgruppe og som afgørende forandringsagenter

På verdensplan udgør den unge befolkning 1,8 milliarder mennesker, og langt størstedelen af befolkningen i udviklingslandene er unge mennesker. Derfor er en ambitiøs og tydelig målsætning for det unge-fokuserede humanitære udviklingsarbejde uundgåeligt i en ny udviklingspolitisk strategi.

Baggrund for de følgende anbefalinger

Den 21. april 2021 inviterede Ungdommens Røde Kors til et webinar og en åben diskussion om og med unge¹. Formålet var at sætte fokus på hvordan unge bør repræsenteres og understøttes igennem det humanitære udviklingsarbejde. Et fælles udgangspunkt for de deltagende parter var de nye Inter Agency Standing Committee Guidelines; *Working for and with young people in humanitarian and protracted crisis*, der blev lanceret i februar 2021, med støtte fra Danmark. Disse guidelines handler om meningsfuld inddragelse af unge, og understreger at unge både er en sårbar målgruppe og afgørende forandringsagenter - før, under og efter den humanitære krise, såvel som i de mere langvarige udviklingsindsatser.

Anbefaling 1

Unge skal komme styrket ud af kriser

Fra Danmarks side bør vi turde sætte høje ambitioner. En ambition bør være at unge skal komme styrket ud af kriser. Det gør vi ved at arbejde for at unge, uanset hvem de er og hvor de befinder sig i verden, får støtten til at blive en afgørende del af løsningen før, under og efter en krise. Ved at have et gemmegående perspektiv på unge i den udviklingspolitiske strategi, herunder deres engagement, uddannelse og muligheder for handling, kan man nå, engagere og styrke de unge som er allermost udsatte.

Baggrund for anbefaling

Unge i krig, unge i katastrofer, unge i langvarige humanitære kriser og unge på flugt har *alle* potentialet til at blive aktive partnere i eller ledere af humanitære indsatser. På trods af at de er i helt særlige udsatte positioner. Og det er ikke kun unge med en privilegeret baggrund, der kan tage lederskab. Vi ser på tværs af Røde Kors og Røde Halvmåne-bevægelsen hvordan unge fra alle baggrunde, herunder unge i de mest afsides områder oplever, at de kan gøre forskel for deres lokalsamfund, når de engagerer sig som frivillige, på trods af at de ikke har de rette forudsætninger på papiret. De drives af en motivation for at gøre en forskel, på trods af at de selv har været eller fortsat står midt i en humanitær krise.

Anbefaling 2

Støt unges muligheder som humanitære partnere og ledere

Det kan blive en langt mere udbredt tilgang, at unge støttes i at tage ansvar og lederskab i den humanitære indsats. Ikke kun fordi de er fremtiden. Men fordi de spiller en afgørende rolle lige nu og her. Derfor anbefales det, at en ny udviklingspolitisk strategi lægger vægt på at

¹ Deltagere var registreret som følger: Udviklingsministeren, Udenrigsministeriet, Head of youth Council i den internationale føderation for Røde Kors og Røde Halvmåne bevægelsen, Røde Kors, Ungdommens Røde Kors, Mellemfolkeligt Samvirke, Den Grønne Studenterbevægelse, Dansk Ungdoms Fællesråd, Oxfam-Ibis, Red Barnet, Red Barnet Ungdom, Viva-Danmark, Operation Dagsværk, Folkekirkens Nødhjælp, De danske FN-delegater, Ungdomsøen etc.

styrke forudsætninger, platforme og tillid til at unge kan tage ansvar og lederskab som humanitære partnere og ledere.

Baggrund for anbefaling

Der har længe været fokus på inddragelsen af unge i den danske udviklingspolitiske strategi. Men unges potentiale er større end som så. De kan være reelle humanitære aktører. Under covid-19 er det blevet meget tydeligt, at de unge kan være partnere og ledere i en større og bedre indsats. Der, hvor der er gjort en ekstra indsats for at de unge får et handlerum, anerkendelse og en erfaring med at de kan bidrage, der har de taget lederskab ud over al forventning. De er gået i spidsen når, der skulle responderes på covid-19 krisen. Vi har set det i f.eks. Malawi og Palæstina, hvor lokale unge frivillige ledere hurtigt og effektivt fik organiseret ambitiøse hjælpe- og oplysningsindsatser i deres lokalsamfund.

Omtrent 9 millioner af de frivillige i Røde Kors/Røde Halvmåne bevægelsen er under 30 år. I et land som for eksempel Libanon er det hele 80% af de frivillige som er unge. Det er dem der holder landets ambulance-service i live. Det er dem der er de første på vagten ved en sønderrivende eksplosion, som vi så i sommeren 2020. Hvis disse unge skal kunne yde deres potentiale, så skal man styrke deres motivation og deres handlerum ved at give dem en platform, ressourcer og værktøjer til at de løbende kan udvikle sig og dygtiggøre sig, og samtidig have tillid til at de kan gøre en reel forskel på samme tid. Som eksempel har vi gode erfaringer med ung-til-ung-tilgangen, hvor lokale unge humanitære ildsjæle, når og gør en indsats for andre unge. Ved at være noget for og med hinanden, kan unge spejle sig i hinanden, inspirere hinanden, opbygge erfaringer og samarbejde. Det er ofte grobunden for andre, flere og bedre humanitære indsatser. I Danmark og ude i verden. Men ung-til-ung tilgangen må ikke skabe isolerede indsatser – det bør være et fælles og tvær-generationelt ansvar at understøtte og gøre brug af unges potentiale.

Anbefaling 3

Skab rammerne for fleksibilitet, tillid og risikovillighed - det er afgørende når man støtter unge-indsatser

Vi håber at man i en dansk udviklingspolitisk strategi vil understøtte unge humanitære partnere og ledere, der ikke opfylder de klassiske parametre, som man er vant til at se i det udviklingspolitiske arbejde, for eksempel ved at give mulighed for at engagere og samarbejde bredere og mere uformelt. Det kræver at man tør at satse. Det kræver fleksibilitet, tillid og risikovillighed – både i de rammer som den udviklingspolitiske strategi sætter og de konkrete indsatser, som partnere udfører.

Baggrund for anbefaling

Unge kan også godt tage ansvar og lederskab uden at være en del af en allerede etableret organisation. Gang på gang i verdenshistorien ser man unge som selv-organiserer sig og responderer på nødvendige og akutte kriser. Den globale klimabevægelse er et lysende eksempel på dette unge engagement og en generation af nye humanitære aktører. Men overalt i verden ser vi unge der skaber deres egne alliancer og rykker hurtigt, når bomberne falder, når vandet stiger, når der er brug for det. Rigide rammer og indsatser begrænser den mulige støtte til og samarbejdet med disse unge. Derfor er der behov for en mere fleksibel, tillidsfuld og risikovillig tilgang, som kan skabe et skub i nye og bredere samarbejder med unge lokale og globale humanitære aktører.